

คุณบะฮ์วันศุกร์
เรื่อง อัลอะมานะฮ์

อ.มุนีร (สมศักดิ์) มุหะหมัด



إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ
أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا ضَلَلَ لَهُ ، وَمَنْ يَضِلَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ ، الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
الْقَائِلِ : (قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ) أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ،
صَلَّى اللَّهُ عَلَى أَشْرَفِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَمَنْ سَارَ
عَلَى نَهْجِهِ الْقَوِيمِ ، وَدَعَا إِلَى الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ وَسَلَّم تَسْلِيمًا كَثِيرًا
أَمَّا بَعْدُ ، فَيَا عِبَادَ اللَّهِ أُوصِيكُمْ وَإِيَّايَ بِتَقْوَى اللَّهِ فَقَدْ فَازَ الْمُتَّقُونَ

พี่น้องผู้ศรัทธาทั้งหลาย

ข้าพเจ้าขอเตือนตัวของข้าพเจ้าเองและท่านทั้งหลายให้มีความตื่นตัวยำเกรงต่ออัลลอฮ์ เพราะเสียงที่ดีที่สุดสำหรับเราที่จะเตรียมไปสู่โลกอาคิเราะฮ์คือ ความตักวา สิ่งที่เป็นภาระที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของบรรดามนุษย์คือ อัลอะมานะฮ์ อัลอะมานะฮ์เป็นคำที่มีความหมายหลายนัย ความหมายที่สำคัญของอัลอะมานะฮ์คือ ความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบ พระองค์อัลลอฮ์ ซุบหะนา ได้ตรัสถึงอัลอะมานะฮ์ที่หมายถึงความรับผิดชอบไว้ในคัมภีร์อัล กุรอานในหลายอายะฮ์ เช่นในซูเราะฮ์อัล อะห์ซาบ อายะฮ์ที่ ๗ ว่า

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا
وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا

ความว่า “แท้จริง เรา (อัลลอฮ์) ได้เสนออัลอะมานะฮ์ไปยังฟ้าทั้งหลาย แผ่นดินและบรรดาขุนเขา มั่นเหล่านั่นได้ปฏิเสธที่จะแบกรับมันและหวั่นเกรง แต่มนุษย์ได้แบกรับมันไว้ แท้จริง เขาเป็นผู้อธรรมผู้โง่เขลา”

อายะฮ์นี้แจ้งให้รู้ว่า อัลอะมานะฮ์หรือความรับผิดชอบมีความยิ่งใหญ่มาก แม้กระทั่งฟ้าฟ้า แผ่นดินและขุนเขายังไม่สามารถแบกรับมันได้ แต่มนุษย์ได้ขึ้นอาสาในการแบกรับ แม้ว่ามันจะเป็นภาระหนักในตอนสุดท้าย พระองค์อัลลอฮ์ได้ตรัสถึงมนุษย์ ซึ่งไม่ใช่ทุกคนว่า มีลักษณะเป็นผู้อธรรม และมีความโง่เขลา ดังนั้นในเมื่อมนุษย์รับอัลอะมานะฮ์มาแล้ว ก็จำเป็นจะต้องรักษาไว้ให้ครบถ้วน อย่าให้เกิดความบกพร่อง



พี่น้องผู้ศรัทธาทั้งหลาย

อัลอะมานะฮ์ สำคัญที่มนุษย์จะต้องรักษา คือ อัลอะมานะฮ์ในหลักศาสนาซึ่งเกี่ยวข้องกับการมีความเชื่อมั่นหรือความศรัทธา เฉพาะอย่างยิ่งการศรัทธาว่า พระองค์อัลลอฮ์ทรงเป็นพระเจ้าที่แท้จริง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์เดียว จะต้องเป็นความศรัทธาอย่างแน่นแฟ้น โดยจะต้องศรัทธาว่า พระองค์คือ ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงบังเกิด ผู้ทรงดูแลทุกสิ่งทีพระองค์ทรงสร้าง พระองค์ทรงประทานริซกี พระองค์ทรงกรรมสิทธิ์ให้มีชีวิตและทรงกรรมสิทธิ์ในการให้สิ้นชีวิต และพระองค์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของทุกสิ่ง และทุกสิ่งคือบ่าวของพระองค์

พี่น้องผู้ศรัทธาทั้งหลาย

บรรดานักวิชาการได้แบ่งการเชื่อมั่นศรัทธาระดับยะกินหรือความตระหนักรู้กันอย่างแน่นแฟ้นออกเป็น ๓ ระดับคือ

1. อิลมุละยะกิน หมายถึง การรู้ทางการศรัทธาอย่างแท้จริงถึงการมีของพระองค์อัลลอฮ์ ซึ่งได้มาด้วยการศึกษาอันจะทำให้บุคคลรู้ถึงการมีของพระองค์ รู้ถึงบัญญัติที่พระองค์กำหนดไว้ ไม่ว่าจะเป็นคำสั่งใช้หรือคำสั่งห้าม ตามที่พระองค์ทรงบัญชาให้บรรดานบีและร่อซูลนำมาประกาศเผยแผร์ เขาจะน้อมรับด้วยความจริงใจ ปราศจากการปฏิเสธหรือการคัดค้านใดๆ

2. อัยนุละยะกิน หมายถึง การสะท้อนจากความรู้ที่ทำให้เกิดการศรัทธาไปสู่การแสดงออกให้ประจักษ์ด้วยสายตาและการปฏิบัติโดยอยู่ในกรอบบัญญัติที่พระองค์อัลลอฮ์ทรงกำหนดไว้ จากการปฏิบัติทำให้บุคคลได้รับการตอบแทน ความดีและการถูกลงโทษในการฝ่าฝืน

3. ฮักกุละยะกิน หมายถึง ความตระหนักมัน้อย่างแน่นแฟ้นถึงการมีอยู่ของพระองค์อัลลอฮ์ ชุบหฺ้า โดยปราศจากความสงสัยกลางแคลงใจใดๆ ทำให้เขาได้ลิ้มรสที่หวานชื่นของการศรัทธา ท่านอัล อับบาส อิบนิ อับดิลมุฏฏอ์ลิบ รฎิَّا ว่า ท่านร่อซูล คือลหฺ้า กล่าววหฺ้า

ذَاقَ طَعْمَ الْإِيمَانِ مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا ، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا ، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا

ความวหฺ้า “ผู้ที่พอใจในอัลลอฮ์วหฺ้า เป็นพระเจ้า อิสลามเป็นศาสนาและมุฮัมมัดเป็นร่อซูล เขาได้ลิ้มรสการศรัทธาแล้ว” บัณตีโดย มุสลิม

เกี่ยวกับระดับยะกินของการศรัทธา พระองค์อัลลอฮ์ ชุบหฺ้า ทรงหยิบยกโดยเปรียบเทียบกับเรื่องราวของ นบี อิบรอฮีม อลยฮฺ้า มาเสนอวหฺ้า

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى ، قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِنْ ، قَالَ بَلَى وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي ، قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ، ثُمَّ اجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ، ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ .

ความวหฺ้า “และฟังรำลึก ครั้นเมื่ออิบรอฮีมกล่าววหฺ้า โอ้ พระผู้อภิบาลของฉััน ได้โปรดแสดงให้ฉัันเห็นว่า พระองค์จะทรงทำให้คนตายทั้งหลายฟื้นชีฟได้อย่างไร ? พระองค์ตรัสวหฺ้า เจ้าไม่ศรัทธาออก



หรือ? นบีอิบรอฮีมกล่าวว่า หากเป็นเช่นนั้นไม่ แต่เพื่อให้หัวใจของฉันมีความมั่นคง พระองค์ตรัสว่า
ดังนั้น เจ้าจงนำนกมา 4 ตัวและรวมกันแล้วเชือดพร้อมกับสับปนกัน แล้วจงแบ่งส่วนไปไว้ทุกภูเข แล้วจง
เรียกมันเหล่านั้น พวกมันก็จะรีบบินมา ฟังรู้เถิด อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเกรียงไกร ผู้ทรงปรีชาญาณ” (ซูเราะฮ์
อัลบะเกาะเราะฮ์ : 260)

อายะฮ์นี้ แสดงถึงระดับการศรัทธาของนบีอิบรอฮีม เริ่มตั้งแต่การมีความรู้ที่เรียกว่า
อิลมุละกิน คือ ความรู้ทางการศรัทธา แต่ต้องการจะเห็นอย่างประจักษ์ชัดเกี่ยวกับการให้คนตายฟื้นชีพใหม่
เพื่อจะทำให้เกิดความศรัทธาที่แน่นแฟ้นมากขึ้น ที่เรียกว่า อัยนุละกิน ท่านจึงขอให้พระองค์อัลลอฮ์ทรงแสดง
ให้ประจักษ์ชัดมากขึ้น พระองค์จึงให้นบีอิบรอฮีมนำนกมา 4 ตัว แล้วสับรวมกัน โดยเอาไปแยกไว้แต่ละภูเขา
แล้วจงเรียกมันมา โดยเป็นนกแต่ละตัว มีชีวิตดังเดิม

พี่น้องผู้ศรัทธาทั้งหลาย

ด้วยกับเหตุการณ์นี้ทำให้นบีอิบรอฮีม อลัยฮ์ฯ มีความตระหนักรู้ทางศรัทธา มีความเต็ม
ดำในการศรัทธา ในระดับอัยกุละกิน โดยเชื่อมั่นว่า พระองค์อัลลอฮ์ ซุบหฺฯ ทรงเป็นพระเจ้าที่แท้จริง
พระองค์อัลลอฮ์ทรงหยิบยกคำยืนยันของนบีอิบรอฮีมมาเสนอหลังจากที่ท่านได้พูดโต้ตอบกับบิดาของท่านและ
กลุ่มชนของท่านที่เคาะฟูเราะห์ตามบรรพบุรุษของพวกเขา ถึงพระเจ้าที่แท้จริงซึ่งสมควรได้รับการเคารพ
ภักดี ไว้ในซูเราะฮ์อัซซุรออ์ ว่า

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ (٧٨) وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ (٧٩) وَإِذَا
مَرَضْتُ فَهُوَ يَشفِينِ (٨٠) وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ (٨١) وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي
يَوْمَ الدِّينِ (٨٢)

ความว่า “(78) พระองค์คือ ผู้ทรงบังเกิดฉันและพระองค์ทรงนำทางฉัน (79) และ
พระองค์คือ ผู้ทรงให้อาหารและน้ำดื่มแก่ฉัน (80) และเมื่อฉันป่วย พระองค์ทรงประทานให้ฉันหายป่วย
(81) และพระองค์ให้ฉันตาย แล้วพระองค์ก็ทรงให้ฉันฟื้นชีพใหม่ (82) และพระองค์คือ ผู้ที่ฉันหวังจะ
ได้รับการอภัยโทษในความผิดของฉันในวันตอบแทน(กียามะฮ์)”

ดังที่ได้กล่าวมา อัลอะมานะฮ์ทางการศรัทธาต่ออัลลอฮ์จึงเป็นความรับผิดชอบสูงสุดที่มุสลิม
ทุกคนจะต้องตระหนักและจะต้องทำให้เพิ่มพูนและมีความเชื่อมั่นอย่างแน่นแฟ้น

اللَّهُمَّ زِدْنَا إِيمَانًا وَبَقِيَّةً وَفَقْهًا

ความว่า “โอ้อัลลอฮ์ ได้โปรดเพิ่มพูนการศรัทธา ความเชื่อมั่นที่แน่นแฟ้น และความ
เข้าใจในศาสนาแก่เราด้วยเทอญ” อามีน

نَعْنِي اللَّهُ وَإِيَّاكُمْ بِالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ، وَبِسُنَّةِ نَبِيِّهِ الْكَرِيمِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لِي وَلَكُمْ، فَاسْتَغْفِرُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ.

